

Jan, Leanne en Nel

WEST 050

Het verhaal van de wijkvereniging:

Deze keer zitten wij aan tafel

“Op zaterdag doen we vaak de grote projecten. Hutten bouwen, zeepkisten maken, totempalen en straks in het voorjaar ooievaarsnesten. En waar laat je dan je spullen?”, zegt Nel Leertouwer, lid van de commissie Cultuur en Sport van de wijkvereniging. “Er staan dingen in de boerderij op de dijk, in een leegstaande winkel aan de haven, bij Nel op zolder, bij mij in de garage en we hebben een berginkje in de school”, vult haar collega Leanne Nieuwenhuis aan. Nel: “Dan kwam Leanne op vrijdag met de boldekar volgeladen met loodzware spekstenen aanlopen van haar eiland Kromme Riet en aan eind van de middag moest alles weer in de boldekar en terug naar huis. Dat is niet ideaal.”

Reitdiep heeft een zeer actieve wijkvereniging. Zeepkisten bouwen, gevelstenen en vuurpotten kleien, hardlopen, Reitdiep Pop, yoga, textiel, Carmen-kinderopera, Kerstkoor.... Het is er allemaal. Georganiseerd vanuit de wijkvereniging, door en voor bewoners. Laagdrempelig en tegen kostprijs zodat iedereen kan meedoen.

Een lange weg

De wijkvereniging voerde destijds actie voor de komst van een school en was bij de bouw betrokken. Ook de wijkvereniging zou er in komen. “Maar al gauw bleek dat er vier tot vijf partijen in het gebouw ondergebracht moesten worden, daar werd een beheergroep op gezet en wij als wijkvereniging zaten daar niet in. Toen er ruimtegebrek kwam, moesten we uitwijken naar andere locaties, ook ‘buiten de wijk’”, vertelt voorzitter van de wijkvereniging Jan Mulder.

Bij de eerstvolgende uitbreiding van de school viste de wijkvereniging weer achter het net. “Ze waren ons vergeten uit te nodigen want ja, wij zijn geen organisatie”, zegt Leanne. De maat was behoorlijk vol. “We schreven een brief: als er weer een uitbreiding komt willen we aan tafel zitten. Toen konden we op het

stadhuis komen praten. Op dat moment waren we zelf al bezig met diverse opties. We konden een tijdelijk gebouwtje uit Coevorden halen maar dat bleek verrot, een gebouwtje op een platbodem in de haven, maar dan hadden we geen buitenterrein, of we konden inhuzen bij bedrijven. Dus toen er plannen kwamen voor een tweede uitbreiding van de school zeiden we: we gaan NU schrijven zodat ze ons niet kunnen negeren.”

Er bovenop

Als een wijkbewoner die bij de gemeente werkt de wijkvereniging niet had getipt, hadden de bewoners weer het nakijken gehad. Jan: “Het was afgelopen juli. ‘Ze zijn nu bezig, hier moeten we tussen zien te komen’, zei ze. Er kwam een gesprek met de stadsdeelbeheerder, Peter Wijnsma. Die zei: als jullie het regelen hebben jullie onze medewerking, en dan gaan wij er ook wat financiële middelen tegenover stellen. Dat was ingewikkeld, want je hebt met veel partijen te maken. De schoolbesturen, de andere gebruikers van Rietwierde (VCOG, SKSG en Kits), O2G2 die schoolgebouwen beheert en verhuurt, de gemeenteambtenaren die er over gaan. Die moesten we allemaal meekrijgen. Dat was spannend. Er zijn heel wat telefoontjes, bijeenkomsten en gesprekken geweest. We hebben ons er tussen weten te wringen. Alle partijen zagen voordelen als er een wijkgebouw aan de uitbreiding gekoppeld zou worden: een extra ruimte, die onder schooltijd af en toe ook door de scholen gebruikt kon worden.”

Spannend voor de wijkvereniging was ook het moment dat de offerte van de aannemer getekend moest worden. Jan: “We wisten hoeveel geld de gemeente beschikbaar stelde en wat wij zouden bijleggen. Tegelijkertijd hadden we dat geld van de gemeente nog niet, alleen een mondelinge toezegging. Als de gebiedscoördinator morgen onder een auto zou komen, op wie kon ik dan terugvallen? Als ik heb gete-

kend, is de wijkvereniging verantwoordelijk. Daarom ben ik alle afspraken gaan vastleggen via de e-mail. Later hoorden we dat het de gemeente veel geld scheelt dat wij alles regelen. Ze sparen zoveel ambtenaren uit. Want ja, wij doen alles op basis van vrijwilligheid. Wij vinden dat niet erg, we willen dat wijklokaal - in onze wijk.”

Graag tempo maken

Het was wel heel veel werk en het proces duurde lang. Leanne: “Ik ben naar gebiedsvisiebijeenkomsten geweest, naar brainstormavonden, mezelf steeds maar opnieuw opgepept en vol goede moed. Je hoort lange tijd niks terug. En dan dacht ik wel eens ‘potverdikkeme, er gebeurt hier ook helemaal niks’. Nel: “Wij hebben de afgelopen jaren zo veel aangereikt aan de gemeente. Niet alleen voor onszelf, maar ook voor de jongeren van Het Poortje.” Leanne: “Maar ik heb ook steun bij de gemeente gevoeld en het enthousiasme over onze plannen. En nu we weten we dat er een gebouw komt, dat geeft rust.”